

РЕШЕНИЕ

№ 26099

гр. София, 05.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 12.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **7832** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс, във вр. чл.211 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на М. Х. Х., с ЕГН: [ЕГН], адрес: [населено място],[жк],[улица] срещу заповед № 3382з-464 издадена на 12.06.2024 г. от комисар Р. А. началник 07 РУ-СДВР, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца.

Жалбоподателят твърди, че в заповедта за налагане на дисциплинарното наказание липсват всички задължителни реквизити, съгласно чл. 210, ал.1 от ЗМВР, доколкото в нея задължително трябва да се посочват обстоятелствата, при които е извършено нарушението и разпоредбите, които са нарушени, т.е. фактическите и правни основания за издаване на акта по смисъла на чл.59, ал.2, т.4 от АПК. Оспорва и така описаните фактически твърдения, които са довели до налагането на наказание. Излага съображения, че липсва яснота и индивидуализация кои задачи е трябвало да се изпълнят от жалбоподателя и кои от младши инспектор И. К., както и категорични доказателства, че не е изпълнено това, за което е наложено наказанието. Сочи, че не е извършил вмененото му нарушение. Ето защо иска да се отмени оспорената заповед. Претендира разноски.

Представени са и писмени бележки, в които е взето становище, че фактическото описание на нарушението е непълно и неточно. Изложено е също така, че обстоятелствата, при които е осъществено вмененото нарушение, са частично и

неточно изложени в заповедта. Посочено е, че съдържанието ѝ не позволява еднозначно да се определи какво е нарушението – осъществен контрол на пътното движение и/или недокладването в ОДЧ спиране на две моторни превозни средства за проверка. Твърди се, че от събраните по делото доказателства по несъмнен начин е установено, че нито проверяващите, нито дисциплинарният орган са направили разграничение кой от двамата служители е длъжал съставяне на информационна карта, доколкото инструкцията за П. не регламентира кой изготвя-попълва този формуляр, но вменява на старшия на наряда да го представи. Изложено е, че не са снети сведения от лицата, които са осъществили контрол на служителите на 07 РУ-СДВР, чийто обяснения биха допринесли за изясняване.

Ответникът – началникът на 07 РУ-СДВР оспорва твърденията по жалбата. Претендира разности.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е заемал длъжността командир на отделение в група ООР на сектор „Охранителна полиция“ при 07 Районно управление – Столична дирекция на вътрешните работи.

С докладна записка рег. № 513р-21962/28.02.2024г. до началника на 07 РУ – СДВР е докладвано, че във връзка с получени данни за допуснати дисциплинарни нарушения от служители на група „ООР“ към сектор „ОП“ при 07 РУ – СДВР за времето от 00:00 часа до 00:30 часа на 23.02.2024г. екипът на АП-164 със служебен автомобил рег. [рег.номер на МПС] трябвало да заеме УП 2 на [улица]до бл.59. Около 00:12 часа служителите спрели лек автомобил марка „А.“ с рег. [рег.номер на МПС] . Преди и след извършената проверка АП-164 не докладва по надлежния ред в радиоефир на ОДЧ при 07 РУ – СДВР за осъществените полицейски правомощия. Около 00:26 часа служителите спрели за проверка лек автомобил марка „БМВ“ с рег. [рег.номер на МПС] , като за извършената проверка отново не е докладвано по надлежния ред в радиоефир на ОДЧ при 07 РУ – СДВР.

Със Заповед с рег. № 3382з-293 от 08.04.2024г. началника на 07 РУ, е разпоредено извършването на проверка по случая.

Със Заповед с рег. № 3382з-340 от 25.04.2024г. е удължен срокът на проверката.

Със справка с рег. № 3382р-20787 от 23.05.2024г. са изложени резултатите от извършената проверка.

С покана рег. № 3382р-21076 от 27.05.2024г. от служителя са поискани писмени обяснения по случая, като такива не са представени видно от съставения протокол и справка (л.58-59).

Вземайки предвид събраните в хода на дисциплинарното производство доказателства, началник на 07 РУ-СДВР е направил извод за наличие на фактически предпоставки за налагане на наказание, поради което е издал оспорената заповед № 3382з-464 / 12.06.2024 г.

В оспорената заповед е прието, че младши експерт М. Х. Х. – командир на отделение в група ООР на сектор „Охранителна полиция“ при 07 РУ – СДВР е нарушил разпоредбата на чл.194, ал.1 и ал.2, т.1 и т.2 от ЗМВР – „неизпълнение на разпоредбите на ЗМВР и на издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове, на заповедите и на разпорежданията на министъра на вътрешните работи,

заместник министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители“. Ето защо и на основание чл.200, ал.1, т.11 от ЗМВР, е наложено наказание „порицание“ за срок от 6 месеца.

При така установените факти настоящия съдебен състав на АССТ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл.146 от АПК, по реда на чл.168, ал.1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Жалбата срещу процесната заповед е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от легитимирано лице, адресат на заповедта срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и в законоустановения срок.

Актът е издаден от компетентен орган съгласно чл.204, т.1, т. 4 от ЗМВР.

Спазени са установената писмена форма по чл.59 АПК и съдържание за издаване на административен акт - чл.210 ЗМВР, съгласно който заповедта следва да съдържа извършителят, мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено, правното основание и наказанието, което се налага, срокът на наказанието, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта.

В заповедта се съдържат посочените факти, видно от установеното по-горе. Отражено е, че заповедта е издадена вследствие на установената и описаната фактическа обстановка. Детайлно са описани времето, както и в какво се изразява нарушението според наказващия орган.

Посочено е, че е извършено нарушение по чл.194, ал.1 и ал.2, т.1 ЗМВР, която норма предвижда неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители. Видно от заповедта, ясно и точно е посочено с кое деяние, какво точно нарушение на служебната дисциплина е прието, че е извършено, като действително.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание липсват всички задължителни реквизити. В оспорената заповед, при спазване на чл.206, ал.2 ЗМВР, се съдържат подробни мотиви относно определяне вида и размера на наказанието, като е съобразена тежестта на извършеното нарушение, настъпилите вредни последици, обстоятелствата, при които е извършено нарушението, формата на вината, както и цялостното поведение на служителя по време на службата му. Съдържат се мотиви и относно вида и размера на наказанието.

Съдът намира, че при издаването на заповедта са спазени специалните административно-производствени правила по ЗМВР. При издаването ѝ ответникът е спазил двумесечният срок по чл.195, ал.1 ЗМВР, който започва да тече от момента, в който дисциплинарно наказващият орган се е запознал с всички относими факти и обстоятелства и относно нарушителя и извършеното от него дисциплинарно нарушение.

Съгласно чл.206, ал.1 ЗМВР дисциплинарно-наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения. В конкретния случай, видно от установеното, жалбоподателят е имал възможността да представи писмени обяснения, но не го е направил.

С оглед на изложеното следва да се направи извод, че не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, като релевантните по случая факти са установени правилно и не са допуснати нарушения, ограничаващи правото на участие на жалбоподателя в производството по издаване на оспорената заповед.

По съответствие на заповедта с материалния закон. Дисциплинарното наказание „порицание“ е наложено за допуснато от жалбоподателя неизпълнение на разпоредбите на ЗМВР и на издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители.

Предвид събраните доказателства съдът намира, че следва да се приеме за установено, че жалбоподателят е осъществил деянието, за което е наказан. В този смисъл следва да се ценят неоспорените от него писмени доказателства, цитирани по-горе, които са част от административната преписка - така докладна записка № 513р-21962/28.02.2024г., справка с рег. № 3382р-20787 от 23.05.2024г. относно извършена проверка, в която изключително подробно са отразени резултатите от извършената проверка.

Видно от цитираната докладна, както и видно то заповедта за налагане на дисциплинарно наказание, изрично е посочено, че жалбоподателят е бил старши на наряда. Изрично е посочено, че като такъв, той е имал задължението да съгласно т. 6.2 от заповед № 513з-1206/2.2024 г. относно организация и въвеждане на единен модел за работа при осъществяване на патрулно-постова и конвойна дейност от структурните звена на Столична дирекция на вътрешните работи, а именно задължението, когато наряда се състои от двама служители, старшият на наряда да вписва датата, времето, мястото и данните на всички лица и превозни средства в Доклада за проверени лица и превозни средства /Приложение № 7 към чл. 33, ал. 2, т. 2 от Инструкция № 8121з-929/2.12.2014 г. за патрулно-постовата дейност. Съгласно т. 10 от цитираната заповед „нарядите незабавно да се докладват в ОДЦ/ОДЧ и/или ДЧ“. Съгласно т. 11 „Старшия на наряда отговаря пряко за правилното изготвяне и отчитане на всички служебни документи при изпълнение на задачите на наряда“.

Предвид изложеното следва да се направи извод, че изрично е посочено в какво се състои нарушението, кой е прието, че е нарушителят – жалбоподателят, както и че се установява по безспорен начин, че именно жалбоподателят, като отговарящ за посочените по-горе дейности, в конкретния случай, за времето от 00:00 часа до 00:30 часа на 23.02.2024г., като част /старши на наряд/ от екипа на АП-164 със служебен автомобил рег. [рег.номер на МПС] и след като заедно с другия служител от екипа, около 00:12 часа спрели лек автомобил марка „А.“ с рег. [рег.номер на МПС], преди и след извършената проверка не е докладвано по надлежния ред в радиоэфир на ОДЧ при 07 РУ – СДВР за осъществените полицейски правомощия. Същото се установява и по отношение на проверка, извършена около 00:26 часа, а именно: служителите спрели за проверка лек автомобил марка „БМВ“ с рег. [рег.номер на МПС], като за извършената проверка отново не е докладвано по надлежния ред в радиоэфир на ОДЧ при 07 РУ – СДВР.

Оспореният акт съответства и на целта на закона, доколкото с въздигането в дисциплинарно нарушение на служебните задължения се цели служителите на МВР да изпълняват своите задължения съвестно и отговорно. Целта на дисциплинарното наказание е да въздейства поправително-възпитателно и предупредително-възпиращо,

както по отношение на жалбоподателя, така и по отношение на останалите служители. Изложеното налага извод, че дисциплинарният орган законосъобразно, на основание на събраните доказателства, е приел че поведението на полицейския служител в конкретния случай представлява дисциплинарно нарушение по чл.194, ал.1 и ал.2, т.1 от ЗМВР, поради което правилно е било наложено и дисциплинарното наказание по чл.200, ал.1, т.11 от ЗМВР. Оспорената заповед, като издадена от компетентен орган в съответната форма, при спазване процесуалноправните и материално правни разпоредби по издаването ѝ и при съобразяване с целта на закона се явява законосъобразна, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника направените разноски, каквото искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е своевременно направено, като същото следва да е в размер определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. На основание чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 100 до 240 лв. поради което съдът намира, че следва да се присъди такова в определения от закона минимум.

На основание чл. 211 от ЗМВР решението не подлежи на касационно оспорване.

Водим от горното и съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Х. Х., с ЕГН: [ЕГН] срещу заповед № 3382з-464 издадена на 12.06.2024г. от комисар началник 07 РУ-СДВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца.

ОСЪЖДА М. Х. Х., с ЕГН: [ЕГН], да заплати на СДВР сумата в размер на 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване /чл. 211 от ЗМВР/.